

СВЕТОСАВНИК

No 126 / June 2018
PP 100018012

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212-226 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

1389
2018

Завејстна постојбина српске земље - Косово и Метохија -
наш је дуг и преа Богом и преа напатењим народом...

(+ Патриарх Павле)

**ВАСКРС
2018.**

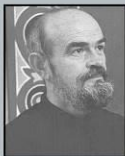
СТРАНЕ 16/17.

СТРАНЕ 14/15.

IN MEMORIAM

+ Протојереј ставрофор
ДРАГОМИР ШИПОВАЦ
2008 - 2018

**ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН И
АКАДЕМИЈА ШКОЛСКЕ ДЕЦЕ**

Недеља, 24. јуна 2018.

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божих, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује свештеник: протонамесник о. Владислав Шиповац

ШКОЛА СРПског Језика – суботом од 10:00 до 13:00
(као званична испостава Српске Етничке Школе „Вук Караџић“)
ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПског Језика и Веронауке
Квалификовани наставни кадар према прописима Министарства
Просвете Викторије: Татјана Георгиевска и Јелена Јевтић
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:
18:30 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика
Учитељи: Јадранка Дивљан и Лука Јеремић и Савка Живанић
РЕДОВНИ ГОДИШЊИ НАСТУПИ И ПУТОВАЊА

***** Док читате ово издање, велика група је на путовању у СРБИЈУ *****
За више информација, назовите **Марушку Батаковић** на **0402 025 344**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка
Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали.
За више информација, назовите **Верицу Бараћ** на **0439 658 565**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите:
ВЕЛИКУ (VIKI) БОЖИЋ на **0449 605 108**
или email: **hallhire3088@gmail.com**

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ
Сваке недеље и празника у 10 сати пре подне

Свештеник: о. Владислав Шиповац
Parish Priest: Rev Fr Vladislav Sipovac
0411 749 516
vladsipovac@hotmail.com

Председник ЦО: Самојко Мирковић 0402 772 373

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

Драга браћо и сестре,

Узимам прилику да Вас све редом поздравим у ове дане поста када се припремамо да обележимо 629. по реду Видовдан, тај страшни дан у историји српског народа, дан чији спомен је одржао име српско и веру православну у нашем народу током вишевековног ропства и разних „лутања“ у слободи.

**ОКУПИМО СЕ КАО ЈЕДНА
ПОНОСНА СРПСКА ПОРОДИЦА
У НЕДЕЉУ, 24. ЈУНА 2018.
ДА ОБЕЛЕЖИМО ВИДОВДАН
И ДА ПОДРЖИМО ДЕЦУ
СРПСКЕ ШКОЛЕ И ФОЛКЛОРА
КОЈИ ЋЕ ПРЕДСТАВИТИ СВОЈЕ
ЗНАЊЕ ТОГА ДАНА.**

У овом 126. издању Светосавника представљамо:

- Редован распоред богослужења
- Моје кратко слово о Видовдану;
- Обраћање председника г. Самојка Мирковића о радовима на нашем црквеном имању у Гринзбари у последња три месеца;
- Најава за Видовдан, Славу КСС и помен +Генералу Дражи;
- Обраћање нове председнице КСС, г. Данијеле Суботић;
- Део о раду наше Српске школе
- Фото-опис Васкршњих дана 2018.
- Додатак о +проти Драгомиру који је преминуо у Господу пре 10 год.
- Списак добровољних прилога захваљујући којим је изведено мноштво послова ове године на улепшавању црквених здања. Господ Бог да их све награди.

БРАЋО И СЕСТРЕ

Достојно одајмо пошту својим прецима у овој долазећој недељи пред Видовдан и будимо поносни на жртву коју су они поднели.

С поштовањем,
о. Владислав Шиповац

Dear brothers and sisters,

As with each edition of this parish publication, I take the opportunity to greet you as we prepare to mark Vidovdan, a special day in our history that helped preserve the Serbian national identity and Orthodox Christian faith during centuries of foreign occupation and during times when we may have lost our way.

**LET US GATHER AS ONE PROUD
AND UNITED SERBIAN FAMILY
ON SUNDAY, 24 JUNE 2018,
TO REMEMBER VIDOVDAN
AND TO SUPPORT OUR SERBIAN
SCHOOL AND FOLKOR CHILDREN
WHO WILL SHOW US WHAT THEY
HAVE LEARNT ON THIS FINE DAY.**

In this 126th Svetosavnik, we have prepared the following:

- Schedule of church services;
- A short word on Vidovdan;
- A word from our church president, Mr Samojo Mirkovic detailing the latest works completed on our church grounds in the last 3 months
- Reminder for Vidovdan, KSS Slava, and memorial service for +Draza
- A word from the new KSS president Mrs Danijela Subotic
- Workings of our Serbian School
- Photographs from Easter 2018
- Remembering the late Fr Dragomir who reposed 10 years ago
- List of donations, to whom we say a very special THANK YOU. It is this regular support that has made it possible to perform improvements to our church grounds.

BROTHERS AND SISTERS

Let us remain proud of the sacrifice made by our forefathers (and mothers) and pay our respects on Sunday when we mark Vidovdan.

With regards,
Fr Vladislav Sipovac

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

Ј У Н

Недеља 24.

ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН и АКАДЕМИЈА

Св литургија у 10, потом парастос косовским јунацима и Академија школске деце са ручком у Светосавском Дому
Добро дошли да овај дан заједно обележимо и никада не заборавили многострадално Косово и Метохију

Четвртак 28.

ВИДОВДАН – Св муч. кнез Лазар, српски и косовски

Св литургија и причешће у 10

Ј У Л

Недеља 1.

Св литургија и причешће у 10

Субота 7.

Рођење Св Јована Претече – Ивандан

Св литургија и причешће у 10

Недеља 8.

Св литургија и причешће у 10

Четвртак 12.

Св апостоли Петар и Павле – Петровдан

Св литургија и причешће у 10

Недеља 15.

Св литургија у 10 (**помен + генералу Дражи**)

Недеља 22.

Св литургија у 10

Недеља 29.

Слава КСС - Св вмч. Марина „Огњена Марија“

Св литургија у 10, резање славског колача и свечани ручак у великој сали. *Домаћица за 2018.: Нада Вујанић*

А В Г У С Т

Четвртак 2.

Св пророк Илија – Илиндан: Св литургија у 10

Недеља 5.

Св литургија у 10

Недеља 12.

Св литургија у 10

Уторак 14.

(Почетак Госпојинског Поста)

Недеља 19.

Преображење Господње

Св литургија и причешће у 10, потом освећење грожђа

Недеља 26.

Св литургија и причешће у 10

Уторак 28.

Успеније Пресвете Богородице
(Велика Госпојина) – Св литургија и причешће у 10

С Е П Т Е М Б А Р

Недеља 2.

Св литургија у 10

Недеља 9.

Св литургија у 10

Уторак 11.

Усекованије главе Св Јована Крститеља
Св литургија у 10 (*дан строгог поста*)

Недеља 16.

Св литургија у 10

Петак 21.

Рођење Пресвете Богородице
(Мала Госпојина) – Св литургија у 10

Недеља 23.

Св литургија у 10

Четвртак 27.

Воздвижење Часног Крста – Крстовдан
Св литургија у 10 (*дан строгог поста*)

Недеља 30.

Св литургија у 10 (**20. Сабор Српског Фолклора**)

СПАСИ БОЖЕ НАРОД СВОЈ И БЛАГОСЛОВИ НАСЛЕЂЕ ТВОЈЕ

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

JUNE

Sunday 24th

VIDOV DAN POMEN AND CHILDREN'S PROGRAM

Holy liturgy and communion at 10am, followed by memorial service, lunch and Vidovdan program in large church hall

Let's mark this day together, never forgetting our suffering ancestral lands, Kosovo and Metohija

Thursday 28th

VIDOV DAN – Holy Martyr Tsar Lazar of Serbia

Holy liturgy and communion at 10am

JULY

Sunday 1st

Holy liturgy and communion at 10am

Saturday 7th

Birth of St John the Baptist and Forerunner

Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 8th

Holy liturgy and communion at 10am

Thursday 12th

Holy Apostles, Sts Peter and Paul

Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 15th

Holy liturgy at 10am (**+General Draza Memorial**)

Sunday 22nd

Holy liturgy at 10am

Sunday 29th

KSS slava: Holy Greatmartyr Marina "Ognjena Marija"

Holy liturgy at 10am, blessing of slava bread and lunch in large church hall. *Domacica for 2018: Nada Vujanic*

AUGUST

Thursday 2nd

Holy Prophet Elijah: Holy Liturgy at 10am

Sunday 5th

Holy liturgy at 10am

Sunday 12th

Holy liturgy at 10am

Tuesday 14th

(Beginning of Dormition Fast)

Sunday 19th

Transfiguration of our Lord and Saviour Jesus Christ

Holy liturgy and communion at 10am and blessing of grapes

Sunday 26th

Holy liturgy and communion at 10am

Tuesday 28th

Dormition of the Most Holy Theotokos

(Velika Gospojina) – Holy liturgy and communion at 10

SEPTEMBER

Sunday 2nd

Holy liturgy at 10am

Sunday 9th

Holy liturgy at 10am

Tuesday 11th

Beheading of St John the Baptist and Forerunner

Holy liturgy at 10am (*day of strict fasting*)

Sunday 16th

Holy liturgy at 10am

Friday 21st

Nativity of the Most Holy Theotokos

(Mala Gospojina) – Holy liturgy at 10am

Sunday 23rd

Holy liturgy at 10am

Thursday 27th

Exaltation of the Life-giving Cross - Krstovdan

Holy liturgy at 10am (*day of strict fasting*)

Sunday 30th

Holy liturgy at 10am (**20th Sabor of Serbian Folklor**)

DEAR GOD, SAVE YOUR PEOPLE AND BLESS THOSE THAT FOLLOW YOU

У СПОМЕН КОСОВСКЕ БИТКЕ

И након 629 година, свеже у нашем народном сећању

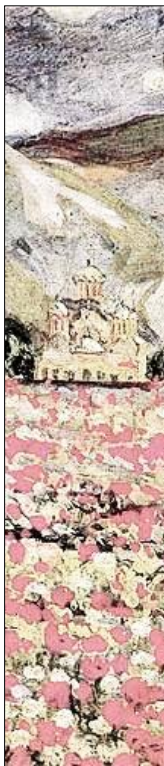
Сваки народ има посебно место и дан и време који утиче на то ко су и шта су и куда иду. Србима је то Косово и Видовдан, 1389. године.

Пре више од шест векова, у уторак 15. (28.) јуна 1389. године, одиграо се Бој на Косову.

Турска војска је похитала да пороби Европу а Србија јој је стајала на путу. После смрти Цара Душана Силног, Србија је ослабљена. Кнез Лазар је смогао снаге да обједини народне вође и одлучи се, према епској песми, за: „вечно небеско царство пре маленог овоземаљског.“

И тако он учини. Српски кнез Лазар је усправно положио живот свој, бранећи своју земљу и сав свој род.

У данашње време, често пута се чују речи разних „експерата“ који тврде да су прочитали онај „чланак“ који све објашњава и да они поседују праву истину. Па наставе са причом о „сакривеној“ историји која показује да смо ми Срби победили на Косову, да је Обилић неки Кобилић, Вук Бранковић био главни оператор за Турке, да је (по оној народној песми) Марко намерно касно стиг'о на Косово. Овакве приче могу бити забавне и могу се на тренутак толерисати. Али исто тако постају поражавајуће када поприме облик „истине“ и тиме нас одвајају од правих вредности које су се преносиле са колена на колена поводом Видовдана 1389. године и које су помогле да се одржимо свих ових векова.

Косовски етос је тај који је одржао народ српски током дугих и тужних и тешких векова и који је држао да се у народу не угаси искра наде у бољу будућност.

Тај српски човек је знао да разликује важно од неважног и да преноси следеће приче на будућа поколења:

- Лазареву храброст да одлучно брани оно у шта верује и зашто постоји;
 - Јунаштво Милоша Обилића и његове полубраће, Топлице Милана и Косанчић Ивана који су своје животе положили да правду уруче турском вођи, султану Мурату;
 - Жртва Југа Богдана и његових синова, Браће Југовића, који су имали прилику да се извуку као браћа царице Милице;
 - Мудрост и дипломатија царице Милице која преузима бригу над српским земљама док син Стефан не порасте;
 - Кукавично издајство Вука Бранковића;
 - Хуманост и човекољубље Косовке Девојке која олакшава бол оних који живе своје положише за Крст часни и слободу златну, обилазећи их на Пољу Косову.
- Ово су праве поруке нама Србима о Косову и о Видовдану.**
- Било је тако свих протеклих векова и биће до вечности, ако их не заборавимо данас.**

THE BATTLE OF KOSOVO REMEMBERED

Happened 629 years ago and still fresh in our national memory

Every people has that special place and date and time that influences who they are and where they are going. For the Serbs, it is Kosovo and Vidovdan 1389.

More than six centuries ago, on Tuesday, 15 (28) June 1389, the famous Battle of Kosovo took place.

The advancing Turkish army was marching towards Europe and the Serbian lands stood in their path. With the death of the mighty Serbian Emperor (Tsar) Dusan, Serbia was weakened. Knez Lazar was given the task to lead a disunited people and to choose, as we are told in epic literature: the eternal heavenly kingdom over the lesser earthly kingdom.

And, he did. The Serbian Knez Lazar paid the ultimate price and steadfastly held his ground, defending his lands and his people.

Nowadays, we find ourselves surrounded by "experts" who claim to have "read that one article" and know the full (wiki) truth. And we're told about "hidden" history lessons of how the Serbs actually won the battle of Kosovo, how Obilic was Kobilic, Vuk Brankovic was the mastermind of the whole operation for the Turks, Marko Kraljevic got stuck on the goat trail at Prizren station, and so on and so forth. And this is all good and well if taken with a grain of salt.

However, what is troubling by such talk is that it moves us away from the true lessons of what transpired on Vidovdan 1389 and what kept our faith alive for centuries after.

Namely, the Kosovo Ethos that the Serbian people put together over many lonely and miserable centuries and which helped to keep alive hope in a new beginning.

That Serbian person knew how important it was to pass on across generations the following stories:

- The brave stance of Lazar to stand up for what he believed in;
- The chivalry of Milos Obilic and his two blood brothers, Toplica Milan and Kosancic Ivan, who made their way to the central Turkish hut and served justice to the Turkish ruler, Sultan Murat;
- The sacrifice made by Jug Bogdan and his nine sons, who could have avoided the battle as the family of Lazar's wife Milica;
- The wise diplomacy of Milica, who took charge of the Serbian lands, until her son Stefan was of age;
- The treachery of Vuk Brankovic who betrayed his master;
- The humanitarianism of the Kosovo Maiden (Kosovka Devojka) who went out to the battlefield to nurse those that gave their life for the Honourable Cross and Freedom.

This is the true Serbian meaning of Kosovo and Vidovdan.

It has been for centuries, and will continue to be into eternity if we keep them alive today.

ДАЉИ РАДОВИ НА ЦРКВЕНОМ ИМАЊУ – ГРИНЗБАРА

Председник ЦО „Св Сава“ – Мелбурн, г. Самојко Мирковић

ОСВЈЕТЉЕНО, ОЗНАЧЕНО И СИГУРНИЈЕ!

Као и сваки пут до сада, желим да се захвалим свима онима који учествују у обнови, или боље речено украшавању, нашег црквеног имања у Гринзбари.
ОВО ЈЕ КОЛЕКТИВНО ДЈЕЛО СВИХ НАС!

У посљедња три мјесеца, главни послови су били:

- Постављање рефлектора на игралишту и на сали;
- Замјена табле на улаз у имање и табле испред сале;
- Оспособљавање главне капије на улазу, да можемо затварати по ноћи и, по потреби, по дану.

Драга браћо и сестре,

Недавно на слави наше цркве у Брансвику, док сам сједио са представницима осталих наших цркава у Викторији, пријатно сам био изненађен колико сви прате радове на нашем имању.

И свима сам исто рекао...

Вријеме које улажемо и дјело које чинимо није само за нас сада него за будућа покољења и генерације.

Плејграунд пуштен у функцији, шета се и хода се по амфитеатру, а када је лијеп дана и сједне се. Велика сала омалтерисана и офарбана је дошла до изражаја са вана и милина јој је прићи.

У протеклом периоду урађено је доста, иако се то не да видјети на први поглед. Сваки започети посао је повлачио за собом још пет-шест нових...

Стару капију, која отворено стоји већ више година, смо скинули, скратили, заварили и тако чекали да се оспособи терен куда ће да пролази. Првобитна идеја била је

да ручно копамо. Међутим, девет (9) метара дужине пута 1 метар ширине и отприлике толика дубина? Скоро немогуће са лопатом.

Али и тај проблем ријеша Зоран Мирковић, пославши машину и оператора који без напора ископа канал за нову капију а Радован Дамјанац је поравнао вишак земље. Кад је машина већ била на имању, ријешили смо да се одмах истог дана ископају темељи за стубове и рефлекторе на зеленој површини изнад плејграунда, и да се прокопа ров за електро-каблове.

Све урађено за један дан.

Крајем марта, једног петка увече по мраку Дражен Георгиевски, Бато Љиљак, Цветко Батаковић и о.Владислав додатно су прокопали земљу и поставили цијеви и каблове према шахтама.

Следећи посао је био да се зашалују темељи за стубове и ту нам се одазвао Никола Ђукић који је боксе скројио, саставио и поставио у земљу.

Наш добри мајстор и парохијанин Вуле Богуновић одмах се одазвао и темеље за стубове бетонирао и тиме смо могли да наставимо.

И са сваким новим послом, савјете сам тражио од старијих чланова и оних који су предходних година радили и радо су се исти одазивали као и свих ранијих прилика.

Често пута се захваљујем добрим људима који имају повјерење у нас и који нас бодре и савјетују. Тако сам сазнао да имамо два велика стуба за расвјету сложена иза цркве и те исте стубове смо очистили, освјежили печеном фарбом и исте уградили изнад плејграунда.

Посао ОСВЈЕТЉЕЊА је дјело и мисао нашег новог члана Дражена Георгиевског коме се у име свих овом приликом захваљујем. Човјек што замисли, то и уради и то у рекордном року. Планирање посла, постављање, повезивање, све је он то урадио као прилог за своју Цркву за здравље својих најмилијих.

И тако... мноштво припремних радова нам је дало да радну акцију организујемо у суботу, 2. јуна.

Многи су позвани, и Богу хвала, многи су се одазвали. А то су:

Дражен Георгиевски, Божо Живак Славен Продић, Тихомир Глигоревић, Драган Бркљач, Горан Стојковић, Драган Пупавац, Владимир Мишић, Јован Јовић, Драган Ковачевић, Радован Дамјанац, Драгиша Варагић, о.Владислав и моја маленкост.

На два стуба је прикопчано 9 рефлектора да освијетле цркву, ливаду и плејграунд. Исти стубови су потом постављени на постоља, повезани и подешени.

Пошто LED свјетла не троше много струје, у плану је да подесимо рефлектор ка цркви да се пали увече на „сат“ да по ноћи покажемо пролазницима какву богомољу имамо на нашем имању.

Док су се стубови сређивали, по читавом имању се нешто радило. Стубови за капију су повезани, старе табле скинуте и нове постављене, лишће и грање почишћено. А на крову се пажљиво газило да се постави нови систем расвјете. То јест, замијењена су стара 2 халоген рефлектора са 8 нових LED рефлектора који ће бацати јачу свјетлост, а потрошња струје ће бити мања.

Како завршисмо са радном акцијом, спремали смо се за следећу наредних дана и наредног викенда.

Решено је да се зид иза мале сале омалтерише, да буде у тону са оближњим објектима.

Али... Један посао тражи још неколико њих да се ураде прије.

Позвах Радована Марића да просијече цигле да бих могли ноћна свјетла да уградимо. И дође Рашо, остављајући свој посао, и то уради једне вечери. Потом је Дражен Георгиевски дошао са сином Наумом

да електро-каблове угради, а Раденко Суботић је скинуо старе металне оgrade (а потом ће уградити нове).

Када је све било спремно, Влајко Бошњак је почео да малтерише зид иза мале сале и овај посао ће бити завршен до Видовдана, ако вријеме послужи.

И дођосмо до капије, јер нам је сигурност урађених послова и цјелокупног комплекса код наше цркве на првоме мјесту.

Са Вулетом Богуновићем смо се раније договорили да се прокопа асфалт и постави метална шина која је раније припремљена. Потребно је било да се исијече асфалт, постави добра подлога, да се уграде стубови са једне и друге стране и да се постави шина од 20м. Девет рука је шину носило да се постави у свјежем бетону, и због тежине и због прецизности посла.

Посао је започет у четвртак поподне (7. јуна), настављен у петак док киша не дође, да бих у суботу од 7 до 17 часова све било завршено.

Више фотографије радова на стр. 31

ДОБАР САВЈЕТ, ЗЛАТА ВРИЈЕДИ

Негдје пред Васкрс, позвали смо чика Радета Оклобџију, старог члана и великог приложника и трудбеника, да дође и да види урађени посао. Стварно ми је драго било да проведем недељно поподне са овим честитим човјеком.

Пажљиво је прегледао све на имању и похвалио учињено.

У ходу се видјело да човјек зна куда свака цијев и кабал пролазе, гдје је шта и када саграђено и дао одговор на многа моја питања о наредним радовим који предстоје.

Чика Раде, хвала вам!

Самојко Мирковић

ДА СЕ ПОТСЕТИМО...

Гринзбара 1985. године:

**Раде Оклобџија и +Митро. Иринеј
У разговору на месту садашње
наше цркве Светога Саве**

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА

НЕДЕЉА, 24. ЈУН 2018.

Света литургија у 10.

Помен свим српским витезовима који су животе положили за веру православну и отаџбину српску, од Косовског боја до данас.

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА и ручак у великој црквеној сали, са наступом школске деце и фолклорних група.

ПАРАСТОС ВОЖДУ ДРАЖИ МИХАИЛОВИЋУ

НЕДЕЉА, 15. ЈУЛ 2018.

Чланови наше цркве Св Саве и парохијани се сваке године молитвено сећају покојног Чиче. Служиће се св. Литургија и одржати помен овом српском вожду из II светског рата. Потом, послужење у сали.

КРСНА СЛАВА КСС „ОГЊЕНА МАРИЈА“ НЕДЕЉА, 29. ЈУЛ 2018.

Домаћица славе Нада Вујанић. Гост на св. Литургији биће архимандрит о. Тома Казић из манастира Нова Грачаница код Чикага (САД),

КСС „ОГЊЕНА МАРИЈА“ - ГРИНЗБАРА

ПОНОСНО ЗА СВОЈУ ЦРКВУ И ЗАЈЕДНИЦУ

Све сестре које желе да се укључе у наш рад добро су дошле, и биће прихваћене са поштовањем, љубављу и разумјевањем од стране свих у КСС.

Коло Српских Сестра „Огњена Марија“ при цркви Светога Саве у Гринзбари постоји дуги низ година и као женско културно–просветно и хуманитарно друштво има за циљ да одржава свијест о култури, историји и националном идентитету.

20. априла 2018. године КСС организовало је заједничку вечеру у оближњем ресторану уз пуну подршку Црквеног одбора.

Том приликом позивнице су упућене и мајкама ФГ Авала у циљу зближавања, размјене мишљења, међусобног уважавања и будућег заједничког рада.

Поводом ове вечери објављујемо неколико мишљења различитих генерација чланица КСС у смислу да се одржимо и да се унаприједи рад нашег Кола Српских Сестара у овом данашњем времену у коме живимо, и овим потврђујемо колики значај КСС има у нашој заједници.

Велику захвалност у раду и помоћи и организацији КСС дугујемо Црквеном одбору гдје наилазимо на потпуно разумјевање и свесрдну помоћ када било које питање имамо.

НАДА ВУЈАНИЋ

Нисам сигурна колико година сам чланица КСС, знам да је више од 30 година. Увек је било много доброг али и многих тескоћа кроз које смо сви заједнички пролазили. Сви смо давали од себе да нешто боље и напредније створимо. Радиле смо у слози, дружиле се колико год смо биле у могућности.

КСС и своју Цркву и заједницу осећам као моју другу кућу. Моји родитељи су били велики патриоти и чланови наше цркве од којих сам много научила. Никада нисам развишљала о умору јер сам радила и доприносила од срца у границама својих могућности.

Многе некадашње чланице нису међу живима али посебно признање бих одала некадашњој председници покојној сестри Милки Поповић.

МИРА КОСАНОВИЋ

КСС носим у своме срцу, осјећам се задовољна, сретна и много поносна. Чланица сам дуги низ година и КСС има велику улогу у функционисању наше заједнице.

Много је важно да се ради од срца, међусобно поштивање, уважавање, прихватање и размјена мишљења других чланица је врло битно. Треба разумјети данашње генерације јер су друга времена, живи се у модерном свијету у којему темпо живота не дозвољава да младе жене покажу умијеће и активно учествују.

Треба имати љубав за свој народ, цркву и онда ништа није тешко. Вјерујем да свако може одвојити мало времена и труда без обзира на обавезе јер љубав побјеђује све.

Презадовољна и одушевљена сам организованим изласком и мислим да овакви изласци могу да нас још више зближе и да треба чешће на овакав начин да се дружимо.

ГОРДАНА СТАНИМИРОВИЋ

Овај заједнички излазак чланица КСС заједно са чланицама фолклора је одлична идеја.

Уживала сам, и лепо је што смо се сви скупили, вече је било посвећено само нама. Видела се срећа, задовољство и на неки начин блискост међу свим чланицама.

Темпо живота је много брз, верујем да многе жене из наше заједнице би желеле да једног дана буду у могућности да постану део свега позитивног а везано за успешан рад КСС.

Оваква заједничка дружења и позитивна енергија требала би да се увек одржавају чешће у будућности.

ЛИДИЈА БЛАЖАНОВИЋ

Много сам задовољна што смо се заједно окупиле на вечери. Сматрам да све чланице раде онолико колико

нам наше могућности дозвољавају.

Желим да нагласим да је много важно напоменути присуство и вриједан допринос рад жена које нису наше чланице а увијек су са нама када нам је помоћ неопходна. Мислим да у неким будућим заједничким дружењима укључимо те вриједне жене да на тај начин зближимо и удружимо све оне које су вољне да побољшају наш рад.

МАРИЦА МИРКОВИЋ

Заједнички излазак је био одлична идеја, осјећала сам се лијепо, дружиле смо се, размијениле многа мишљења о животу и раду наше Цркве и заједнице и како да најбоље остваримо оно што нам је важно, а то јест, одржавање свога имена у Аустралији. Лично мислим да оваква дружења треба да пређу у традицију. Коло Српских Сестара доприноси својим личним радом, увијек се треба трудити и тежити ка нечем бољем и успјешнијим.

ПЛАНОВИ БУДУЋЕГ РАДА КСС:

- Да наставимо да помогнемо око припрема за славе и друге свечаности;
- Да обилазимо старе чланице, болеснике и особе у невољи;
- Отворено комуницирамо са свим члановима и чланицама наше заједнице да видимо који су нам приоритети. То јест, размјене мишљења и идеја које ће нашу Српску заједницу чинити бољом и успјешнијом;
- Да укључимо нове чланице и да проширимо свој рад;

Све сестре које желе да се укључе у наш рад добро су дошле, и биће прихваћене са поштовањем, љубављу и разумјевањем од стране свих чланица КСС „Огњена Марија“ - Гринзбара.

Данијела Суботић, предједница КСС

„БУДИМО КРЕАТИВНИ“

Кроз учење, заједнички рад и цртање деца могу да негују своје таленте и уче српски језик.

Ученици млађе групе издвојеног одељења Српске етничке школе „Вук Караџић“ у Гринзбари учествовали су у такмичењу под називом „Будимо креативни“, у целокупној организацији од стране њихове учитељице Јелене Јевтић.

Наиме, њихов задатак је био да нацртају рад онако како то они најбоље могу. У одабиру најбољих радова учествовали су и сами родитељи. Заједничким радом дошли су до три најбоља рада.

Најбољи ученици су добили похвалнице са њиховим именима, а остали ученици су добили палачинке, као додатну мотивацију за наставак рада и учења.

Овим путем иде велико хвала родитељима који су се одазвали и помогли да се ова идеја оствари.

Ове активности су фантастичан пример нашој деци како кроз учење, заједнички рад и цртање могу да негују своје таленте и уче српски језик.

Јелена Јевтић

ЗАЈЕДНО КОРАЧАМО СТАЗАМО НАШИХ ПРЕДАКА

Наша српска школа у Гринзбари отворила је широм и срце и врата свима онима који би да науче не само српски језик, историју, културу и обичаје, већ и традиционалне породичне и моралне вредности.

Овде се рађају прва другарства од којих ће се нека преточити у трајна пријатељства, можда и у кумства.

У првом тромесечју ученици виших разреда у оквиру говорне вежбе „Мојих пет минута“ држе краће говоре на српском језику.

До сада смо имали прилике да чујемо изврсне презентације о породици, путовањима, спортским успесима, успоменама из раног детињства, па чак и о Лајки, првом псу у свемиру.

Спремамо се за Видовданску академију и учимо о српској историји. Част нам је да се

похвалимо да наши родитељи узимају активно учешће у образовању деце и на тај начин показују шта значи бити поносан на своје порекло и узор генерацијама које долазе.

**Ускоро спремамо нова изненађења,
а ви нам се придружите јер упис
траје током читаве године.**

поносна учитељица Татјана

СРПСКА ШКОЛА У ГРИНЗБАРИ - Сваке суботе од 10 до 13 часова
Део ћака из 2018. године

Васк

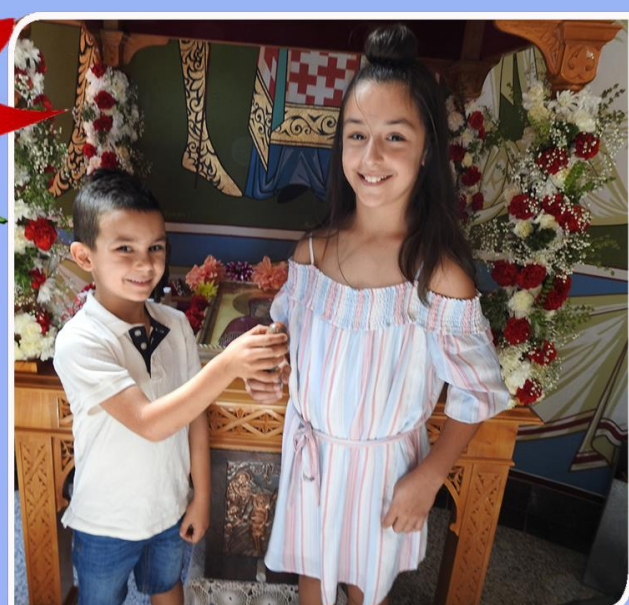
Зрб

Укращавањe Христ

apc 2018

ца

БОГ ГРОБА

Фотографије: Раде Брерак

IN MEMORIAM

Навршило се 10 година од упокојења свештенослужитеља:

ПРОТОЈЕРЕЈ - СТАВРОФОР

+ДРАГОМИР ШИПОВАЦ

(24. септембар 1950. – 11. јун 2008.)

Прихватио нас је све без изузетка и вјерујем да се радује на небесима знајући да смо остали на правом Светосавском путу... Самојко Мирковић

Иако се нисмо увек слагала, био је храбар и искрен и остварио је визију коју је имао, то јест, са градњом цркве Лазарице... Александар Момчиловић

Са покојним Протом сам научио прве ријечи Оченаша.

Научио сам и неколико рецитације. Тада нисам разумио што ме то учи, док нисам порастао и сам изговорио пјесму „Деда и унук“ над Дединим гробом.

Учио нас је да будемо добри људи и да волимо Српство и Православље...

Душан Бошњак

Драгомир Шиповац је рођен у селу Грабовица (Невесинје) у српској православној кући, од оца Максима Шиповца и мајке Зорке (Миловић).

Основно образовање је стекао у сеоској школи у Грабовици, а потом у Невесињу. Богословију Св Саве у Београду уписује 1966. године, када је мало ко изучавао науку о Богу, о Цркви Христовој и о Српству.

1971. године завршава богословско образовање и долази у Мелбурн, Аустралија, да буде са својим родитељима и браћом.

1975. године жени се са Достињом (рођ. Милићевић) са којом има четворо деце: сина Владислава и кћерке Наду, Зорку и Косару.

1978. године рукополаже се у чин ђакона, а потом свештеника, од руке Владике Николаја (Мрђе) у манастиру Св Саве у Илајну.

Служио је у парохијама Св Ђорђа у Ст Албансу (1978-1986), а потом прелази на парохију Св Саве у Калтону, односно у Гринзбари, где остаје до краја свога живота.

Сав свој труд и све своје умеће придаје на уређењу црквеног имања у Гринзбари:

То јест, завршетак црквене сале у Гринзбари, и градњи парохијског дома. Крунисање његове службе Цркви је била градња храма Св Саве у Гринзбари, као и живописање исте. Није се само трудио да православни српски народ своје парохије окупи, него да са њима храм свети сагради и живопише.

Током свештеничке службе 1982. организује драмску групу у Ст Албансу, која изводи дело „Косовски Бој“, и покреће рад фолклорне групе „Морава“.

У Калтону и Гринзбари, обнавља рад српске школе.

Бавио се и издаваштвом, са редовним парохијским листом, Светосавником, Српску православну читанку, Споменицу ЦШО „Св Ђорђе“ у Ст Албанс, Споменицу ЦШО „Св Сава“ Калтон/Гринзбара, Књигу Фресака нове цркве, као и друге књиге и пјесмарице.

После краће болести, преминуо је у Господу у дане пред Духове у 58. години живота. Сахрањен је на манастирском гробљу у Илајну, месту где је започео своју свештеничку службу.

МЕМОАРИ ПРОТЕ ДРАГОМИРА...

Ових дана, су на старом компјутеру пронађени мемоари покојног проте. 19 страница куцаног текста које описује порекло породице, делове његовог детињства и школовања па све до доласка у Аустралију 1971. године.

О ОНОМЕ ШТО СЛИЈЕДИ

Прије неколике година долазила ми је на ум мисао да би било корисно на папир да ставим о свом животном путу, ради потомства, а можда и ради регистровања извјесних збивања.

И, тако дани су текли, а ја нисам ништа почињао. Кад допадох у болницу и сазнадох да стиже почетак краја, још јаче ми дође жеља да пишем о прошлости.

Да ли је то она исконска жеља за вјечношћу или нешто друго – ни сам не знам одгонетнути.

Почећу да пишем, а не знам докле ћу стићи и да ли ћу бити у стању да наставим, а камоли завршим.

У болесничку постељу Austin болнице јутрос, 14. октобра 2007., донесе ми син Владислав лаптоп и почех ово своје писаније, према сјећању.

О РОДНОМЕ МЈЕСТУ

У ствари, Шиповци су се "раширили" на пет-шест километара, од Пољица до Доњег Села, све по засеоцима. Мој засеок са три куће звао се Крушка, мада нисам никад сазнао одакле то име, кад нигде крушака није било, изузев једне полудивље.

Дио Грабовице гдје су Шиповци живљели доста је сиромашан.

Не доста, него мислим и превише. Мало оранице, мало косанице, и мало свега што сељаку треба, а доста чељади.

У вријеме мог дјетињства свака кућа је имала буљук дјеце.

МОЈЕ ДЈЕТИЊСТВО

Рођен сам у недјељу ујутру 24. септембра 1950. у кући без доктора као и сва остала дјеца тога времена. Крштен сам на Костадинов дан следеће године на црквену славу у Слату.

Крстио ме је са још десетак дјеце поп Манојло Говедарица, а кум је био млади Петар Братић. Његов отац Благоје је био кум нашем оцу. Не зна се од када датира кумство са кућом Братића, али се причало да је дугогодишње. Моја мајка Зорка а и отац су необично цијенили кумство и кумове, а и они су то вазда узвраћали слазећи се и долазећи, а и помажући. Добро се сјећам мајкиних ријечи: "Не ваља ни поред кумовског врта проћи а да се не назове: Добро јутро".

О СВОМЕ ОЦУ

(Максим) Мајо је у Грабовици завршио четири разреда основне школе. Али његово образовање је било много веће него што стоји на папиру. Волио је да чита, да сазнаје и упознаје. Тако, његовом познавању Светог писма чудили би се и образованији теолози.

Нарочито је добро познавао српску историју, бар онолико колико је могао да прочита. Знао је јуначких пјесама на десетине и стотине, иако никада није гуслао.

Кад је избио рат, већ је имао 19 година, па се као и други укључио у српску војску, прво бранећи нејач од усташа, а после и од "зла домаћега" – партизана.

Била су то тешка времена између педесете и шездесете године. Али, ови Шиповци што су заједно сијелили и зло и добро дијелили, били су комотни да о свему причају један другоме, јер су били истомишљеници, и јер су један другог у душу познавали.

СЕОСКА МОЛИТВА

Увече, прије вечере, било је нормално да се моли Богу.

Није то било само код нас, него у свакој кући без изузетка.

Рачунам да је та пракса трајала од најранијих вјекова па све до 1970-их, кад је почела миграција са села у градове и иностранство.

Свак је имао икону крсне славе. Прије него се постави вечера, сви би устали, окренули на исток и молили се Богу.

Од молитава је свак знао Оче наш и Богородице Дјево и то би свак у себи читао. Отац је знао и Вјерују а можда и још по неку молитву, па би све то исчитао, а сигурно је имао и своје личне прозбе.

Кад би све завршио, прекрстио би се уз ријечи „Боже Ти помози, данас и вазда!“

Тада би сјели да се вечера.

Уочи свечаних дана када је „црвено слово! кадила се кућа и чељад. Исто тако и уочи недјеље. Кад сам то већ поменуо, уочи недјеље је било обавезно купање и преоблачење.

ШКОЛА У ГРАБОВИЦИ

Школа коју сам похађао у почетку подигли су Аустријанци. Имала је два разреда и стан за учитеља. Један је разред био велики, чини ми се 12 метара дужине, гдје су се и сијела и приредбе одржавале.

(...)

Школа од 4 разреда је радила у двије смјене. У једној су били ђаци првог и трећег разреда, а у другој другог и четвртог. Ђака је било доста и све више, тако да је дошао још један учитељ. Треба имати на уму да су ту долазила дјеца из читаве Грабовице па и Горњег Дрежња. А свака кућа је имала по неколико дјеце. Не смијем се заклети, али је било преко 100 дјеце у та четири разреда око 1960. године.

Један од главних предмета је било „наука о неверовању у Бога“. Наравно сви смо то слушали, али у кућу то нисмо смјели ни могли унијети.

Сви смо ми и даље сваку вече устајали на молитву, славу славили и макар два пута годишње ишли у цркву, на Слато или на Залом.

ДОЛАЗАК У НЕВЕСИЊЕ

Биле су велике коњске трке на братачком лугу 1961. године. Хиљаде народа се било скупило, а тада су села била пуна чељади као шипак зрна. Тамо сам стигао са оцем Максимом.

Одатле смо кренули у град. Мој први одлазак у град. Мислим да сам тада први пут и ауто угледао. За гледање воза проћи ће још пет година.

Сјећам се да сам сјутри дан, пошто је Мајо отишао на посао, гледао како механичари оправљају неки моторцикл на тргу. Смјестио сам се са радницима у кући Ђура Савића, у самом центру. Било их је десетак. Спавао сам у једном кревету са Мајом. Сами смо се хранили и спремали.

И сад видим Новицу Зечевића, чији син Саво је такође на исти начин живио, како би добро мјерио штруцу хљеба, колико ће одрезати и колико ће за довече остати.

Била су то тешка времена. Плата јадна, посао физички, а исхрана оскудна. Ја, као дечкић нисам био на боље ни научно, па ми ништа није сметало ни тешко падало.

Школа ми је била на врх чаршије, близу општине.

ПРИПРЕМЕ ЗА БУДУЋНОСТ

Што се тиче стицања знања у школи, чини ми се да ту нисам много одмакао.

Пролазио сам, али су оцјене биле минималне. Вјероватно, зато што је отац радио и није никад дошао у школу да пита како учим. Мајка би свраћала и онда на мене галамила што не учим. Мислим, од игре нисам имао времена за школу.

Завршивши осми разред, било је питање шта, гледало се да што мање кошта. Тако, пријавио сам се

у подофицирску школу, али сам добио одбијеницу. Вјероватно што је отац био у четницима, а и оцјене ми нису биле најбоље.

Гледали смо неки занат, али ни ту није било успјеха. Можда је требала веза и познанство, којег није било. Тако је дошла јесен и био сам принуђен да останем ту годину на селу. Током зиме био је расписан неки конкурс за рад у трикотажи која се нешто раније отворила у Невесињу. Ни ту није било успјеха.

Та пропуштена година ми је доста помогла да схватим, да је неопходно учити, да би се избегао тешки и никако вредновани сељачки послови, који су били пали на мене, пошто је Мајо већ био почео да ради у Аустрији, а Анђелко и Неђо су били премлади да ишта раде осим чобановања.

ОДЛАЗАК У БОГОСЛОВИЈУ

Нисам никада питао мајку како је дошла на идеју да ме пошаље у богословију, али вјерујем да се то десило по угледу на Ратка и Костадина.

Ратко Владов је већ био при крају богословије, те је сигурно била упозната да се мало плаћа за становање и школу.

Тако, отишли смо у Кифино Село код о. Бранка Говедарице. Ту су већ били Благота Васиљевић из Риља и Радивоје Говедарица из Кифина Села – сва три кандидати за богословију. Ту смо попунили молбе Владики Владиславу, узели из болнице љекарско увјерење и ускоро добили позитиван одговор.

Почетком септембра 1966. кренули смо нас тројица и Благотин отац Ристо пут Београда. Тек је тада била прошла нова пруга Сарајево-Плоче, па нам је страхота

било гледати оне силне мостове и тунеле од Јабланице до Сарајева.

У Сарајеву смо доста чекали воз и онда кренули у Београд. Тамо су нас смјестили у Богословију на Карабурми. Ректор је био др Душан Кашић. Пошто смо стигли неколика дана раније, а стигао је силни купус, то смо пришли и помогли да се изнесе на таван – што је трећи спрат.

Било је интересантно како смо упознавали Београд. Будући да смо расли на селу и малој вароши, долазак у велеград нам је било велика непознаница.

Врло се било тешко оријентисати, а поготову што нема брда и не знаш гдје је која страна свијета. Тако, први дан смо ишли Рузвелтовом до Вуковог споменика и назад. Други дан истим путем и десно до Маркове цркве, а онда трећи дан лијево код Вука. Ишли смо све мало по мало, да не би залутали. Једном смо стигли до Цветкове пијаце на Булевару и ту се добро најели лубенице.

УЧЕЊЕ

Настава је била нешто потпуно ново. Чак и предмети, као граматика српског језика, за мене је била скоро непознаница. Знао сам основне молитве и нешто библијских прича.

После сам сумирао, ни други нису били много бољи, а било их је и са мање предзнања.

Моје слабо досадашње знање сам сталним учењем пробао да употпуним. Учио сам и учио стално.

У разреду нас је било 45 из разних крајева, а највише из бањалучке и шабачко-ваљевске епархије.

Учионице су биле посебно, у приземљу. После наставе имали би ручак, а онда занимање, то јест учење у разреду два и по сата, па одмор и вечера у седам и опет занимање и спавање.

Купатило нам је било заједничко и чини ми се једном у недељи. По нас десетак би ушло у десетак кабина без врата и онда би се пушала вода на секунде.

Веш нисмо прали. То су радиле жене у вешерници, али смо морали сами пеглати панталоне. Можда и кошуље.

Прве године, одмах по доласку, у посјету СПЦ дошао је патријарх Васељенски Атинагора.

Имао сам част да и ја носим стихар приликом његовог дочека у Саборној цркви.

Толико народа код цркве нисам никад раније видио.

У ЦРКВИ

Имао сам част да будем присутан када су кости цара Душана пренешене из Патријаршије у Маркову цркву.

Некако је најсвечаније било за Врбицу у Марковој цркви.

Лазарица је била ближа и мања црква. Чешће смо долазили и у Саборну цркву и Александра Невског на Дорћолу.

За Ђурђиц сам одлазио у Ружицу и две-три године био на ручку са Патријархом Германом. Доста је пута он свраћао и у Богословију, мислим за сваку школску славу.

На мене је он оставио снажан утисак, човјека оданог Светосављу, који добро смисли па рекне.

И сад ми је у ушима његова здравица пред нас тридесетак: „Боже, спаси страдални српски род.“

Право говорећи, ја тада нисам ни знао каква опасност Србима пријети, али сам био сигуран да постоји опасност, када тако велики човјек тврди.

Кад би патријарх Герман служио, све је било торжествено и величанство. Од чтеца до патријарха свак је знао своје кретање.

Кад сам стигао у Мелбурн, сасвим је другачије приказиван. Вријеме ће најбоље показати.

БЕОГРАД И БОГОСЛОВИЈА

Тешко је систематизовати сами поредак наставе и предмете у Богословији, као и збивања.

Можда би било и суваопарно, а што се тачности тиче – била би минимална.

Најдраже нам је било недељом посјетити Калимегдан.

Народа је било увијек пуно од раног прољећа до касне јесени.

На великом платоу према Сави после подне би се хватало црногорско коло. Мени је то вазда било и срце и душа, а нарочито запјевати. Играње ми није баш ишло, више јер личило на скакање – то сам касније увидио.

(...)

Кад сам стигао до трећег разреда полако сам се примицао пјевници. А у петом сам био један од главних појаца. Одлично сам познавао типик за вечерње, јутрење и бденија. А и глас ми је добар био. Поводом гласа, више пута, или боље рећи много пута смо нас осморица одлазили на црквене славе у Банат, или на опела у села око Београда.

Били смо много пута на опелу у Новом гробљу и присуствовали сахранама знаменитих људи. Не могу сад да се сјетим ни једнога.

Кад сам се овде рукоположио, познавање појања на Опелу је за мене било добро познато. У ствари, изишавши из Богословије тих година, имао сам осјећај да практично ништа не знаш. Ето, ја сам донекле знао бар појање Опела.

У то вријеме је Светосавски храм био гаража за камионе. Напољу су се видјеле неке завршнице за стубове и то је све. Власти нису дале да се настави послје рата, па се то развукло и још педесетак година.

ЗАВРШЕТАК ШКОЛЕ

Година по година и прође великих пет година. Наша тројка: Ја, Рако Говедарица и Благота Васиљевић дотјерасмо заједно до матуре.

Од нас 45, колико ли је могло бити, мислим да је половина стигла до циља на вријеме.

Матрурски се састојао од писменог рада, а онда би се наставило са усменим испитима из најглавнијих предмета, који су се протезали током целог школовања.

Некако смо се највише плашили историје. Биле су спојене уједно Историја Хришћанске цркве и Српске Православне Цркве.

Обилато градиво и премного личности, догађаја и датума.

(...)

Ја сам знао два, али се нисам могао сјетити детаља у вези прогона хришћана у раним вековима, па кад ми Власта рече само једну реч, ја сам одмах прешао на тему, коју сам добро знао, само се нисам могао детаља сетити.

Све остале предмете сам успјешно завршио и на Видовдан примио диплому о завршеној Богословији.

ОДЛАЗАК

Увече сам возом кренуо за Беч и онда за неколика дана у Мелбурн.

Пасош сам био извадио 1969. године, на двије године, кад су то радили мама и браћа. То се онда сређивало у Мостару. Знам да није било никаквих проблема, пошто је отац већ био у Бечу на раду.

Моји су почетком јуна 1970. кренули авионом из Беча за Мелбурн.

Што су имали у Грабовици, распродали су, а више раздали Дошао је и кум Петар Братић из Њемачке да се поздрави.

Послије испраћаја, ја сам се вратио у Невесиње и то љето провео код Тоше Шиповца у граду.

Било је то вријеме састанака, па сам све обилазио тог љета. Имао сам 20 година и мислио сам да сам зрео прави момак.

Имао сам fino одијело, још га чувам. Са собом сам донио зимски капут и антил. И они су у животу.

(...)

По повратку у Београд са зимског распуста добих писмо од Маја да ће ми о. Драго Говедарица из Беча предати папире у ИЦЕЕМ у Бечу и да онда одем ради прегледа.

Негдје око Васкрса дође ми писмо да идем на преглед. Дочекао ме је љубазно поп Драго и средио што је требало. Био сам код њега и на ручку.

Вратио сам се у Београд и очекивао кад ће стићи виза за Аустралију.

Она није стизала, а мени је пасош истицао почетком јула 1971.

Дошавши у Беч опет код попа Драга одосмо у канцеларију за исељавање, где им он објасни моје стање, тако да сам за два-три дана добио визу и стигао у Мелбурн 7. јула 1971.

КРАЈ

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 25. МАРТА 2018. ДО 11. ЈУНА 2018.

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Алекс. Шиповац (за +Даниела Ж)	20	Игор, Ивана и Милана Савић	50	Славко Матић	20
Наташа Вукотић (за +Машу)	50	Драгомир и Мира Јосиповић	50	Гордана Станимировић	50
Петар и Нађа Вукотић	50	Enchev Family	20	Раденко Суботић	50
Пор. Крпић	10	Лука и Стефан Глигоревић	50	Александра Суботић	50
Славко Цубела (SM Electrics)	300	Нада Караћ (за +Биљану)	50	Зоран Мирковић	100
Драгиња Јованов	20	Петар Павловић	20	Радмила Зекић	100
Мила и Нико Мишић	20	Милица Марић	20	Данијела Петровић (Colosseum Travel)	50
Сава Јованов	10	Братислав Курибак	50	Тодор Глоговац	50
		Далибор Токић	50	Младен Михајловић	50
				Новак и Михаило Јосиповић	50

ВЕЛИКИ ПЕТАК И ВАСКРС 2018.

Радован Дамјанац	50	Никола и Кристина Власоњић	50	Николина Ђурђевић	10
Ружа Михајловић	50	Његослав Драгић	20	Марко Ђурђевић	10
Здравко и Љиљана Лажетић	20	Раденка Суботић	50	Милош Ђурђевић	10
Радован Лазић	20	Данијела Божић	20	Даниел Ђурђевић	10
Милена и Невена Андрић	50	Цвико и Марица Радовановић	50	Јевтић Жика и Љубинка	100
Славен и Зоран Скочајић	30	Данијела Божић	20	Жељко и Драгана Јевтић	50
Станиша Јовановић	50	Младенко и Вук Зекановић	20	Цветко и Даница Обрадовић	50
Данијела Живак	20	Зорка Зекановић	10	Предраг и Слоб.	
Драгомир и Мира Јосиповић	50	Милојко и Јеленка Крчмар	20	Глигоревић	20
Влајко Бошњак и Весна	50	Горан, Моника и Лили Ненадовић	50	Радомир Глигоревић са породицом	50
Родољуб Буцало	50	Марко Касемовић	50	Пор. Вукмировић	50
Спасоје Рашић	50	Слободан и Весна Јевтић	50	Тихо. Глигоревић	50
Радован Марић Нада Караћ (за +Биљану)	50	Никола и Вера Бараћ	50	Бели Ђурковић	50
Јаков Вујичић	50	Пор. Ердевички	20	Обрад, Максим, Мара и Дајана Глигоревић	50
Божић ВВСДСЕ	50	Пор. Живановић	20	Пор. Јованов	50
Драгомир и Бранка Плетикапа	50	Игор и Наташа Јоцковић	100	Саша Радовановић	150
Пор. Вучковић	20	Слободан и Драгица Вигњевић	100	Вилко Цвијетић	30
Драгица Оклобција	50	Наталија Рупар (за +Васу)	50	Драган, Бојана, Даниел и Наталија Радоја	50
Мића Мучалов	20	МБМ Буквић	50	Славомир Ранковић	50
Дејан и Саша Магазин	100	Споменка Кајтаз	20	Зора Раковић	30
Драгиња Кешић	50	Ненад Андрејић	20	Тони и Вино Рајић	50
Николина Килибарда	20	Мирољуб Андрејић	20	Душан Миленковић	100
За +Машу Вукотић	20	Предраг Сојевић	50	Пор. Букарица	30
Саша Богуновић	50	Евица Пантић	20	Пор. Вучковић	20
Стефан и Алекса Јонић	50	Милош Пецић	20	Божидар Живак	20
Стојанка Мрдић	30	Милан Ранковић	20	Драг. Миленковић	50
		Пор. Вујичић	50	Анђа и Јелена Аперлић	50
				Бранко Поповић	50

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Станомир Азић	50	Александра		Породица Ковач	
Стаћо Јовановић	20	Суботић	50	(за +Божидара)	200
Стуарт и Милка		Самојко и Марица		Породица Кравић	
Батесон	100	Мирковић	50	(за +кума Божидара)	50
Alessandro Salerno	150	Данијела Божић	30	Славен и Зоран	
Љиља Божић	100	Младенкои Вук		Скочајић	20
Владимир Божић	50	Зекановић	20	Здравко Божић	50
Борис и Марина		Божић Данијела	20	Пор. Д Стевановић	
Горановић	100	Слободан Калем	50	(за +Верку)	50
Пор. Зекановић	30	Ивона и Дана		Нико и Мила Мишић	40
Пор. Вукмировић	50	Варагић	50	Пор. Вучковић	20
Радован Лзаић	20	Татјана		Пор. Шиповац (за	
Видоја Зекановић	20	Мартиновић	10	+проту Драгомира)	1,000
Милош Ковачевић	50	Живко Кожул	25	Данијела Живак	20
Стефан и Филип		Горан, Далиборка,		Ђуро Лазић	20
Цвјетковић	20	Лука и Василић		Мирослав Грмуша	50
Ђуро Лазић	50	Милић	50	Лидија Блажановић	50
Небојша Гудељ	50	Евица Пантић	20	Мара Глигоревић	20
Споменко Будеша	50	Пор. Р Буцало, за		Обрад, Максим и	
Нада Гавриловић	50	+мајку Видосаву	100	Дајана Глигоревић	20
Горан Милић	50	Душан и Весна		Бранко Поповић	50
Пор. Александра		Бошњак	50	Нада Шиповац	20
Момчиловића	50	Драган Бркљач	10	Радомир Шиповац	20
(за + Славицу)	20	В и З Богуновић	50	Дејан и Саша Магазин	50
Ђорђе и Србијан.		Обрен Варагић	50	Весна Бошњак	200
Бобановић	20	Цвијета Глоговац	30	Славко Матић	50

Сваки добри дар и сваки савршени поклон долази од Бога Живога. Хвала!

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Јела Мирић	50	Стево и Милица		Милош Ковачевић	50
Евица Пантић	20	Ненадовић	50	Радован Дамјанац	20
Цвијета Глоговац	10	Пор. Јованов	20	Миљан Станковић	50
Манојло Поповић	20	Пор. Букарица	20	Живко Кожул	25
Пор. Пољак	50	Анђа Плетикапа	50	Љиљана Божић	20
Митар Козомара	20	Стеван и А Овука	50	Игњатије и Милена	
Видоја Зекановић	20	Милош Вукчевић	20	Јанковић	50
Душанка Тешић	20	Убавка Вагић	20	Драгиња Јованов	20
Цвијета Глоговац	50	Јово Ђекић	50	Радован Дамјанац	20
Пор. Вукмировић	50	Пава Цисар	20	Божо и Д Брђанин	50

Светосавник: Садашње читаоце информише, и оставља траг за будућа поколења

ИСПРАВКА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА:**СА ЦРКВЕНЕ СЛАВЕ „СВ САВА“ - недеља, 4. фебруара 2018.**

Никола и Сандра		Љ. Трандафиловић	50	Анђелка Грмуша	50
Ђукић	70	Млађа	15	Евица Тришић	50
Драган и Светлана		Брано Говедарица	50	Милка Грмуша	50
Бошњак	50	Милисав Глоговац	50	Бранимир Гуглета	50
Срето и Нада	50	Драган Глоговац	500	Пор. Перишић	50
Пор. Мишић	50	Лука, Милан и		Радован Дамјанац	50
Мил. Милошевић	20	Даниел Глоговац	50	Јагода Ковачевић	50
Винка Дивљан	20	Драган Баглава	50	Радомирка Гашић	20
Нино Стојановић	10	Жарко Грмуша	50	Сн. Дербогосијан	40

Ко ради, тај и грешин...

Најискреније се извињавамо горенаведеним приложницима чија су имена изостављена из прошлог 125. издања Светосавника. Хвала вам.

ПРОФЕСИОНАЛНО ★ БРЗО ★ ЈЕФТИНО
**МАЈСТОР ЗА СВЕ ВРСТЕ
 БЕТОНСКИХ РАДОВА**

ВУЛЕ БОГУНОВИЋ

☎ 9434 5190
 ☎ 0408 365 214

**За вашу рекламу назовите
 0411 749 516**

**Paling Fences
 Picket Fences & Gates**

Радењко Суботић
 9436 4073 & 0402 216 821

FRESH FARM PIGS FROM BENDIGO AREA

FREE RANGE PIG
 8-20 KG

Costa 0448 010 173
 Email: farmercosta@gmail.com

ПРЕКО 20 ГОДИНА СА ВАМА

црна агенција
SETRAVEL

ВАША ПУТНИЧКА АГЕНЦИЈА
 ПОЗОВИТЕ НАС ЗА НАЈПОВОЉНИЈЕ

- ➔ АВИО КАРТЕ
- ➔ ПАКЕТ АРАНЖМАНЕ
- ➔ ПУТНИЧКО ОСИГУРАЊЕ

☎ **(03) 9663 6630**

**Hall's
 Funeral Services**

15 Station St. Diamond Creek

Назовите Памелу
 9434 7036 & 0419 533 104

La Cantina Catering
 Exclusive Catering For All Occasions
 Weddings, Engagements, Birthdays, Formal

Contact Chris: 0425 772 976
 Elizabeth: 9467 7034
 Paul: 0420 665 772
 Email: lacantina@bigpond.com

PLUMBER

KITCHEN, BATHROOM &
 LAUNDRY RENOVATIONS
 GENERAL PLUMBING
 MAINTENANCE SPECIALIST
 SPLIT SYSTEM AIRCONDITIONING
 INSTALLATION
 EMERGENCY SERVICES

CALL MILAN ON 0421 932 083

THE ONLY SERBIAN NEWSPAPER IN AUSTRALIA PRINTED IN SERBIAN CYRILLIC SCRIPT

СРПСКИ ГЛАС

ЈЕДИНЕ СРПСКЕ НОВИНЕ НА ЋИРИЛИЧНОМ ПИСМУ У АУСТРАЛИЈИ

122 Snell Grove, Oak Park VIC 3046, Australia / Ph: (03) 9306 4100 / Mob: 0401 818 663 / Web: srpskiglas.com.au

Jensen Funerals

TRADITIONAL SERBIAN ORTHODOX FUNERALS

*Ми разумемо
ваше потребе и
познајемо
српске обичаје*

CNR BRUCE & MARY STS. PRESTON

CNR ARTHUR ST. & VICTORIA CRES ST. ALBANS

PHONE: (03) 9480 1477

**WE SERVE ALL SUBURBS
IN MELBOURNE**

Colosseum

Let's Travel together

**For all your travel needs within Australia
or to Europe and Serbia, please call**

Danijela at Colosseum Travel

**За сва ваша путовања по Аустралији
или за Европу и Србију позовите
Данијелу из Colloseum Travel**

0431 725 532

За вашу рекламу у Светосавнику
назовите: 0411 749 516

Flawless Events

LINEN & ACCESSORIES HIRE

Add style & elegance to your party
birthdays / christenings / engagements
weddings / conferences or house parties

Call Jovana on 0433 152 873
for obligation free quote

SUNRISE DENTAL AND COSMETIC CLINIC

PLENTY 10/285 Diamond Creek Rd.
PH: 9434 0450

у близини цркве Св Сава

ST KILDA 40 Greeves St.
PH: 9525 5041

- Белење зуба
- Вађење зуба
- Уградња зуба
- Вилице
- Протезе
- Навлаке
- Мостови

ПОПУСТ ЗА ПЕНЗИОНЕРЕ
НАЗОВИТЕ ДУШАНА ЧЕЉЕБИЋАНИНА
0414 345 493

ЗАХВАЉУЈЕМО СЕ:

- **Милану Тепавцу** који је уградио велики бојлер за коришћење у купатила и кухињу мале сале;
- **Марку Павковићу** (из MG Alucladding) који је одвезао и потом довезао стубове и друге метале везане за посао расветљавања;
- **Зорану Мирковићу** који је послао радника и машинерију (ровокопача) да припреми терен за капију и сам дошао једног дана да ради;
- **Драгану Бркљачу** који је уредно очистио свећњаке у цркви. Хвала Драгану који се редовно брине за чистоту светога храма;
- **Радовану Дамјанцу** који је у сваком датом моменту почистио терен после мајстора и радника;
- **Радовану Марићу** који је оставио своје послове да просече циглу за постављање електричних каблова за расвету иза мале сале;
- **Дражену Георгиевском** који је више дана и више сати провео на расветљавању делова сала и цркве, некада уз помоћ сина Наума, некада са супругом Татјаном.

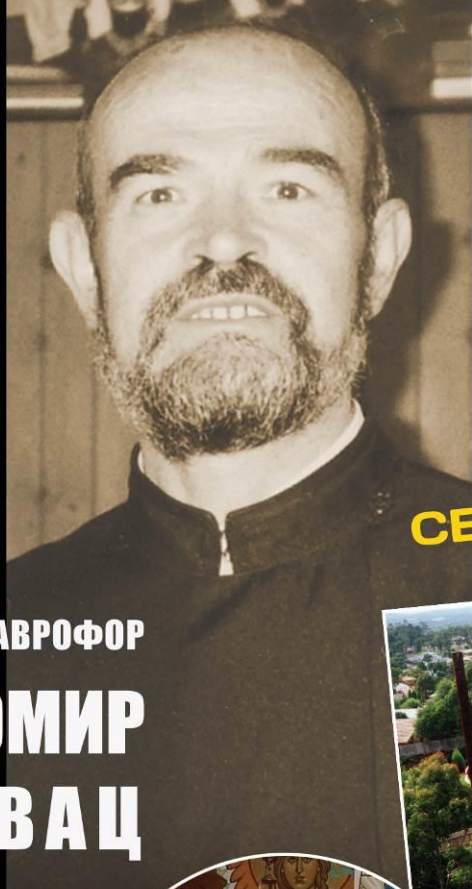

РАДНЕ АКЦИЈЕ НА ИМАЊУ

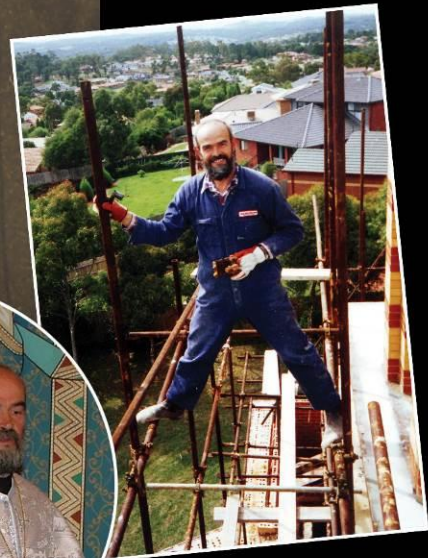
Од 2. до 9. јуна 2018.

СЕЋАМО СЕ

**ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР
+ ДРАГОМИР
ШИПОВАЦ**

**10 ГОДИНА ОД
УПОКОЈЕЊА
2008-2018.**